

Rom blev ikke bygget paa én Dag, og Kvindebevægelsen naar ikke sit Maal med ét Skridt. Udviklingen er paa mange Omraader den, at Kvinden trænger ind paa Mandens Arbejdsmarked ved at underbyde denne, ved at udføre det samme Arbejde til en ringere Pris. Men hvad er Følgen? Næppe nogen anden end den, at ogsaa Mandens Løn synker. Dette er, som Hr. Rubin selv har udviklet, Kvindebevægelsens beklagelige Følge. Men denne Følge vil indtræde i desto større Omfang, jo mere Kvinden er besjælet af Hr. Rubins Tankegang. Kræv ikke samme Løn som Manden, det vilde være inhumant — siger Hr. Rubin til Kvinden. Jeg vilde foretrække at sige det modsatte: Forlang, saa vidt det staar i Din Magt, samme Løn som Manden, dette er humant, derved tjener Du bedst det Fag, Du gaar ind i, tjener bedst de Mænd i dette Fag, der ere Familieforsørgere. Thi jo raskere Du er til at underbyde Manden, desto mere trykker Du Lønnen, ogsaa for de Mænd, der ere Familieforsørgere.

Man kan meget vel paaskjønne, at Københavns Kommune *forholdsvist* giver sine Lærere gode Lønninger og dog være grunduenig med Hr. Rubin. Thi, som Frøken Anne Bruun siger, ét er, hvad der for Øjeblikket kan opnaas, et andet, hvad der i og for sig er rigtigt og retfærdigt. Er Kvindebevægelsens Grundbetragtning: Lige Ret for Mand og Kvinde — Lighed for Loven — rigtig, da har Hr. Rubin Uret. Hr. Rubin fortæller os, at vi ere paa Siden af Spørgsmaalet (jfr. S. 90), men vi kunne ikke anerkjende, at han stiller Spørgsmaalet rigtig. Ellers vilde han næppe forsvare Berettigelsen af for Kvinden at fastholde en Undtagelseslov, som ikke gjælder mellem Mand og Mand.

Paul Sveistrup.

Kvindelige Gartnere.

I et tidligere Nummer af Tidsskriftet omtaltes, at der flere Steder i Landet lægges an paa at oplære Kvinder til Gartneri. Da der er yttret Tvivl om, at dette Arbejde ligger for Kvin-